

ת"פ 44247/07/22 - מדינת ישראל נגד היתאם אבו ענזה (אחר/נוסף) מחמד אבו ענזה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44247-07-22 מדינת ישראל נ' אבו ענזה(אחר/נוסף)
תיק חיצוני: 331209/2022

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שירלי אוחיון מתביעות ירושלים
נגד
הנאשם היתאם אבו ענזה (אחר/נוסף)
המשיב הפורמלי מחמד אבו ענזה
שניהם ע"י ב"כ עו"ד אחמד ותד

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (הפסד"פ) לחלט רכב פולקסווגן מ"ר 6249276 (הרכב) וכן סך של 6,720 ₪ שנתפסו עם עיכובו של הנאשם.

רקע

2. ברקע הדברים הרשעתו של הנאשם וגזירת דינו בגין הסעת שלושה שב"חים או יותר, עבירה שבוצעה ברכב ביום 17.7.2022. גזר הדין ניתן ביום 18.1.2023. בגוף כתב האישום נכללה בקשת חילוט ביחס לרכב ולכספים כאמור לעיל מכוח סעיף 39 לפסד"פ.

3. היום שמעתי טיעונים ביחס לבקשת המדינה, ובמסגרתה הובא לעדות המשיב הפורמלי, מחמד אבו ענזה, אחיו של הנאשם, הבעלים הרשום של הרכב - עובדה עליה אין מחלוקת - ונחקר ע"י הצדדים.

דין והכרעה

4. לאחר ששמעתי את הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה בעניין הרכב להתקבל, בעוד הבקשה בעניין הכספים דינה להידחות.

5. הסעיפים הרלבנטיים לענייני נקבעו בפסד"פ:

סמכות לתפוס חפצים

32. (א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה,

עמוד 1

או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.

צו חילוט

39. (א) על אף האמור בכל דין, **רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם.**
- (ב) **ניתן חפץ כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה ולא חל עליו אחד התנאים האחרים האמורים בסעיף 32, לא יחולט אלא אם החפץ ניתן מאת בעליו, או מאת המחזיק בו כדין, או על דעתו, כשכר בעד ביצוע העבירה שעליה הורשע הנידון, או כאמצעי לביצועה, או בעד ביצוע עבירה אחרת הקשורה בעבירה שבה הורשע הנידון, או כאמצעי לביצוע העבירה האחרת; ואין נפקא מינה אם ביצע הנידון את העבירה האחרת ואם לאו, ואף אם לא נתכוון לבצעה.**
- (ג) **צו חילוט לפי סעיף זה יכול שיינתן בין בגזר הדין ובין על פי עתירה מטעם תובע.** [ההדגשות הוספו]

6. בספרו "על סדר הדין בפלילים" (חלק ראשון כרך ב', תשס"ח-2008) סקר כב' השופט קדמי את הדין הנוהג, וציין כי שילוב סעיפים 32 וסעיף 39 מחייב, כי הנאשם יהיה בעל החפץ וכי הנאשם הורשע במעשה העבירה שנעברה בחפץ או לגביו (עמ' 735). עוד צוין שם תוך הפניה לפסיקה, כי התכלית של חילוט הפוגעת בזכות הקניין, היא עונשית הן ביחס להיות החפץ כלי שבו נעברה עבירה והן ביחס לשלילת טובת הנאה הצומחת מביצוע העבירה באמצעותו (**שם**, עמ' 733), וכי תכלית זו מוצדקת כסטיה מזכות הקניין שהיא זכות חוקתית כידוע, כל זאת במקרים המתאימים.

7. בענייננו, אין מחלוקת, כי הרכב רשום על-שם המשיב הפורמלי, האח, שאף נחקר במשטרה ונחקר לפני היום. אלא שכידוע, רישום במשרד הרישוי הוא הצהרתי, דקלרטיבי, ואינו מהותי, קונסטיטוטיובי, ויש לבחון כל מקרה לגופו - ראו בהקשר זה רע"א 5379/95 סהר חב' ישראלית לביטוח בע"מ נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ (מיום 17.6.1997, בפסקה 9).

8. לאחר ששמעתי את המשיב הפורמלי ועיינתי בהודעתו במשטרה, נחה דעתי כי גם אם הוא הבעלים הרשום של הרכב, הרי שהרכב היה בשימוש פעיל של הנאשם באופן קבוע. זאת ועוד, בצדק הפנתה ב"כ המאשימה לכתבי האישום התלויים ועומדים נגד המשיב הפורמלי, שביחס אליהם עומדת לו חזקת החפות. במאזן ההסתברויות הוכח כי הרכב הנ"ל שימש לכאורה באופן קבוע, או לפחות חוזר ונשנה, להסעת שב"חים.

9. משכך הדבר, הרכב שימש לביצוע העבירה בהתאם להודאת הנאשם והרשעתו על-פיה, והיה בבעלותו האפקטיבית לפחות חלק משמעותי מזמן השימוש בו. לכן, מתקיימים התנאים בסעיפים 32 ו-39 לפסד"פ, ובשל חומרת העבירה והנזק הפוטנציאלי לביטחון המדינה הנשקף מעבירות מסוג זה - בקשת החילוט במקומה, ואני נעתר לה. לכן מורה על חילוט הרכב.

10. **אשר לחילוט הכספים** - אין מקום להיעתר לבקשה, שכן לא יוחסה לנאשם עבירה של הסעה בתשלום, ועל המדינה להוכיח מעבר לספק סביר, כי הכספים נוגעים לביצוע העבירה, ואין זה המצב שכאן. לכן אני מורה על השבת הכספים לנאשם או למי מטעמו.

לבקשת הסניגור במעמד הקראת ההחלטה, מעכב את ביצוע חילוט הרכב עד ליום 1.3.2023. ככל שלא יוגש ערר במועד, ניתן יהיה לחלט את הרכב בחלוף תקופת הערר (30 ימים).

אין מניעה להשיב את הכספים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"ג, 23 ינואר 2023, במעמד
הצדדים.